

Hørings svar til Forslag til endringer byggteknisk forskrift § 7-2 m.m. om sikkerhet for overvann

Generelle kommentarer til høringsforslagene fra Miljødirektoratet, KMD og DiBK som oppfølging etter NOU2015:16:

Det kan være jussens natur, at den må følge et oppsett basert på prinsippet “hvis X, så Y” - “hvis du kjører for fort, så kan politiet utstede bot”, “hvis overvann fører til skade på byggverk, så må skyldige betale kostander for reparasjoner” osv. Dette preger høringsutkastene - alle diskuterer hvordan overvann skal håndteres, og hvem som er ansvarlig hvis det ikke håndteres ordentlig. NOU2015:16 snakket ikke kun om overvann som et problem, men også som en ressurs - å åpne bekker, legge til rette for overflatehåndtering av overvann som tiltak for folkehelse, biologisk mangfold og, ja, også bedre levemiljøer (bedre uteområder, som igjen fører til økt fortjeneste for utbyggere). Lovforslagene som nå legges fram, er mer kritiske, og ser på overvann som et problem som må håndteres - kun pisk, ingen gulrot. Heller ikke kommunene, som blir enda mer sentrale aktører her, får muligheter til å tilby mange gulrøtter, kun sanksjoner. Første avsnitt i høringen til endringer i pbl sier til og med “Overvann blir et stadig mer alvorlig problem” - uten å se mulighetene. Igjen, det kan være jussens natur – men det trenger ikke å være slik. Intensjonsparagrafer i lovverk og forskrift kan være svært nyttige – og fragmenteringen i tre ulike høringsutkast, for tre ulike lover og to forskrifter, viser hensiktsmessigheten i å ha en sektorlov for VA, heller enn å fordele (pulverisere) ansvaret gjennom en fordeling på flere ulike departement og direktorat, hvert med ansvar for sine lover og forskrifter. En sektorlov med en intensjonsparagraf som kan se overvann som ressurs, ikke kun problem (samtidig som vann og spillvann får sin rettmessige plass).

I utgangspunktet er det veldig positivt at myndighetene ser behovet for å regulere vann bedre enn i dagens regelverk, selv om de store, sektorovergripende spørsmålene ikke tas i denne runden, og en helhetlig vannforvaltning fortsatt utsettes.

Innspill til høring fra Direktoratet for Byggkvalitet:

Forslag til endringer i TEK17 støttes.

Det bør presiseres at når byggverk skal dimensjoneres for 200-årsnedbør, gjelder det alle trinn i tretrinnsstrategien. Dette fordi tretrinnsstrategien deles opp i hvilke trinn som skal kunne håndtere hvilke gjentaksintervaller – trinn 1 (infiltrasjon) bør dimensjoneres for å kunne håndtere 1-2-årsnedbør, trinn 2 (fordrøyning) bør dimensjoneres for 20-25-årsnedbør, og trinn 3 håndtere overskytende nedbør, opp til 200-årsnedbør. (Det er ikke umulig å dimensjonere tiltak for å håndtere større mengder nedbør, men det må et sted settes en grense for å ikke overdimensjonere anlegg.)

TEK17 kunne gjerne blitt revidert litt mer enn foreslått - som det er nå finnes bestemmelser for overvann i kapittel 15, men også under kapittel 13, som i utgangspunktet regulerer inneklime og helse. §13-11 Overvann og §13-12 burde også blitt sett på her, og eventuelt flyttet til kapittel 15, eventuelt gis nye overskrifter.

Direktoratet har heller ikke tatt hensyn til motstrid i bestemmelser til eksisterende §15-8, og preaksepterte ytelser til §13-12 (2), preakseptert ytelse 6, som mange utbyggere tolker som at de må lede vannet fra tak ut under bakken, i innvendige rør. Direktoratet bes se på ordlyden her, og sikre at overvann reelt håndteres via infiltrasjon som første instans, i tråd med nytt forslag i plan- og bygningsloven.
